

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 10 stycznia 1923 r.

w sprawie zmian w rozporządzeniach z dnia 13 maja i 23 sierpnia 1922 r. o postępowaniu z pocztowymi przesyłkami niedoreczalnymi, bez adresu oraz przedmiotami znalezionymi.

Na mocy art. 10 ustawy z dn. 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44, poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp c) punktu 3 paragrafu 2 rozporządzenia z dnia 13 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 61, poz. 551), uzupełnionego rozporządzeniem z dnia 23 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 77, poz. 699) o postępowaniu z pocztowymi przesyłkami niedoreczalnymi, bez adresu oraz przedmiotami znalezionymi, otrzymuje brzmienie następujące:

„c) O przesyłkach niedoreczalnych, wymienionych w ust. b) punktu 3, odesłanych do urzędu nie-

doreczalnych przesyłek, urzędy (agencje) pocztowe, w których odnośne przesyłki nadano, zawiadamiają nadawców obwieszczeniem, wywieszonym na przeciąg 4 tygodni w hali urzędu pocztowego, w miejscu widocznym. Termin 4 tygodniowy rozpoczyna się od dnia następującego po wywieszeniu obwieszczenia.

W obwieszczeniu wzywa się nadawców do podjęcia przesyłek w terminie 6 miesięcznym, który to termin rozpoczyna się od 1-go dnia miesiąca, następującego po wywieszeniu obwieszczenia.

W razie zażądania zwrotu przesyłki, odsyła się ją, ewentualnie wraz z kwotą, uzyskaną ze sprzedaży zagranicznych pieniędzy i znaczków pocztowych za pośrednictwem właściwego urzędu pocztowego, który doręcza je nadawcy za pobraniem należności i wydatków, ciężących na przesyłce.

Nadawcy nie wypłaca się ani odsetek od przechowywanych pieniędzy ani też nie pobiera się od niego żadnej należności za obwieszczenie lub przechowanie”.

§ 2. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1923 r.

Kierownik Ministerstwa Poczt i Telegrafów: *Moszczyński*
